

ledes de sidste i det, ikke føler Trang til saadanne Bestemmelser. Det kan efter min Mening ikke være afgørende, thi det gælder paa saa mange Omraader, atismaa Forholds Gennemsligtighed kan erstatte positive Foranstaltninger, som andre Steder ere nødvendige. Naar man f. Eks. tænker sig et Djeblit uden Skøde og Panteprotokoller for faste Ejendomme, kunde jeg meget godt tænke mig, at man, naar der var Tale om at indføre saadanne, mange Steder kunde sige: Hvad skulle vi med dem, vi vide godt, hvor vidt Per eller Povl skylder Penge i sit Sted, hvor mange han skylder, og til hvem han skylder dem, men ingen vil dog vistnok sige at det i Kraft af denne Betragtning vilde have været rigtigt at lade være med at indføre Skøde- og Panteprotokoller med Hensyn til Pantfætning og Behæftelse af faste Ejendomme. Jeg tror derfor, at man ikke maa overse, at denne Lovs vigtigste Virkning vil komme frem i de store Forhold, hvor der ikke kan påregnes noget personligt Kendskab, og hvor der er Tale om meget betydelige Værdier. Der er det ganske klart, at som vor nuværende Lovgivning er, kan man ikke, saa forekommer det i det mindste mig, med nogen videre Tryghed laane Penge ud mod Sikkerhed i Skibe, og da Tilvejebringelsen af saadanne Laan, meget ofte er Betingelsen for, at de store Kapitaler kunne komme til Stede, der udtræves for at tilvejebringe og opretholde de store Skibe, man nu om Stunder bruger, er det et alvorligt Spørgsmaal for hele denne Næringsvej, om der ikke kan gøres noget for at styrke Kreditten. Saa kommer man, som den ærede første Taler paaviste, ind paa enten at skabe et fuldstændigt System, enten at bygge en Pantfernstning, hvor der ingen Huller er, som der kan stikkes ind i, eller ogsaa at lade det hele hvile, og vil man have System, der frembyder fuldstændig Sikkerhed paa alle Led og Ranter, saa er det en vanskelig Opgave der vil føre til forskellige Vidtløftigheder. Det er den Opgave, som Affatteren af dette Lovforslag har løst og, som jeg tror, løst paa en fuldkommen tilfredsstillende Maade. Jeg tror, at der her er skabt et System, som ganske vist medfører Besværigheder, men til Gengæld yder absolut Sikkerhed, og Fordele herved maa afvejes over for de Vanskeligheder, der kunne fremkomme. I saa Henseende skal jeg ikke nægte, at et saadant Hensyn som det til Kontorholdet ved et enkelt Toldkammer og deslige maa betragtes som underordnet. Naar Landet og Skibsfarten i det hele ere tjente med en saadan Foranstaltning, tror jeg, at alle disse accessoriske Ting maa finde sig deri, og at man

ogsaa vil komme ud over dem. Det vil efter min Mening være at se alt for maat paa Sagen at gøre den Slags Ting til de afgørende Momenter. Endnu skal jeg kun bemærke, at jeg tror, det beror paa en Misforståelse, naar man mener, at den Omstændighed, at der skal være et Bureau for hele Landet, vil gøre Systemet vidtløftigt. Jeg mener, at netop i et lille og temmelig koncentreret Land som Danmark er det en Fordele, at man kan have et enkelt Bureau, og at man saa desuden bestemmer, at Affskrifter af Protokoller skulle forefindes ved det stedlige Bureau, altsaa Toldkammeret, er en Foranstaltning, som naturligvis er i Befolkningens Interesse; den er beregnet paa at gøre det lettere for Befolkningen at faa de fornødne Oplysninger. Naturligvis er det altid et Spørgsmaal, der nærmere kan overvejes, om de Ulemper, der ere forbundne med at tilvejebringe alt dette, opveje de Fordele, der ere forbundne med, at enhver paa det Sted, han hører hjemme, kan ved at henvende sig til Toldkammeret faa Oplysninger i Stedet for, at han ellers maa skrive til København for at tilvejebringe dem. I øvrigt vil jeg som den første ærede Taler sige, at en Gennemgaen af Lovforslagets Enkeltheder næppe vil være mulig i en stor Forsamling som denne, men at den kun kan ske i et Udvalg, og jeg gaar derfor ud fra, at Sagen vil blive henvist til Prøvelse i et saadant; men jeg kan i alt Fald lide som den første ærede Taler anbefale, at denne Sag tages under den alvorligste Overvejelse, og at det bliver gjort til Genstand for grundig Underjøgelse, om det vil være rigtigt nu, da der dog skal tilvejebringes en Solov, at unblade at iværksætte en Foranstaltning, som er i Begreb med at finde Indgang i hele Verden, og om man ikke derved risikerer, at Kreditten for danske Skibe ned sættes i Sammenligning med Kreditten for andre Landes Skibe, paa Grund af den Sikkerhed for Kapitalen, som en saadan Foranstaltning tilvejebringer i andre Lande.

Møden: Jeg vil kun sige, at jeg tror, at det ærede Medlem for 6te Kres (Martensen) ved en nærmere Betragtning af Bestemmelserne dog vil finde, at Vanskelighederne ikke ere saa store, at der egentlig derfor skulde være nogen afgørende Betænelighed ved Lovforslaget. Der er jo dog ikke Tale om andet end om det samme, som nu gøres; man affatter de paagældende Overdragelsesdokumenter og afleverer dem i Registreringskontoret, og saa besørger dette det øvrige. Jeg kan ikke se, at det skulde være saa vanskelige Forretninger, at ikke det